

Nr. 1921/07.04.2020

Către,

MINISTERUL MUNCII ȘI PROTECȚIEI SOCIALE

Direcția Generală Juridică, Contencios și Relații de Muncă

str. Dem.I.Dobrescu nr. 2 – 4, sectorul 1, București,

Stimată Doamnă / Stimate Domnule Director General,

Având în vedere contextul epidemiologic și economic actual, Camera Consultanților Fiscali din România vă supune atenției și vă solicită clarificări cu privire la posibilitatea decontării indemnizației de șomaj tehnic conform OUG 30/2020 pentru angajații care au încheiate mai multe contracte individuale de muncă (mai mulți angajatori).

Descrierea situației

Printre măsurile luate de către Guvernul României în sprijinul antreprenorilor și populației în general, prin OUG 30/2020 (astfel cum a fost completată și modificată prin OUG 32/2020), se numără și decontarea indemnizației de șomaj tehnic (din bugetul asigurărilor pentru șomaj) pentru angajații ce au fost plasați în șomaj tehnic potrivit art. 52 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii.

De această măsură beneficiază salariații angajatorilor care reduc sau întrerup temporar activitatea total sau parțial ca urmare a efectelor epidemiei coronavirusului SARS-CoV-2, pe perioada stării de urgență decretate, conform unei declarații pe propria răspundere a angajatorului.

Prin OUG 32/2020 au fost aduse modificări semnificative și clarificări în ceea ce privește condițiile, dar și limitările privind obținerea ajutorului financiar (decontarea indemnizației de șomaj tehnic conform Art. XI din OUG 30/2020).

Două completări aduse de către OUG 32/2020 vizează situația angajaților care au încheiate contracte individuale de muncă cu mai mulți angajatori, stabilindu-se astfel la alineatul (9) și (10) de la art. XI din OUG 30/2020 limitări în privința accesării ajutorului financiar, respectiv reguli de obținere a acestuia (care angajator poate solicita decontarea).

Mai precis, **alineatul (9) de la art. XI din OUG 30/2020** (astfel cum a fost modificat și completat prin OUG 32/2020) stabilește că nu poate beneficia de indemnizația suportată de către stat angajatul care are mai multe contracte individuale de muncă, dintre care cel puțin un contract cu normă întreagă activ pe perioada stării de urgență.

Trebuie constatat că legea limitează astfel posibilitatea accesării indemnizației suportate de către stat doar pentru situația unui angajat care are un contract cu normă întreagă activ pe perioada stării de urgență. În schimb, **nu este prevăzută expres o astfel de restricție în măsura în care angajatul în discuție are activ un contract cu normă parțială.**

Or, acolo unde legea nu distinge, nici interpretul nu trebuie să distingă (*ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*). Astfel, formulării generale a textului îi corespunde o aplicare în aceeași măsură generală, **neputând fi introduse distincții dacă legea nu le încorporează.**

În concret, OUG 30/2020 nu exclude posibilitatea decontării indemnizației în măsura în care angajatul are mai multe contracte individuale de muncă, dintre care cel puțin unul cu normă parțială este activ pe perioada stării de urgență. O astfel de excepție ar fi trebuit prevăzută în mod expres de către legiuitor (la alin. 9 sau într-un alineat distinct) în măsura care ar fi dorit o astfel de limitare.

Mai departe, **alineatul (10)** prevede că un angajat care are mai multe contracte individuale de muncă (mai mulți angajatori) și toate sunt suspendate, poate beneficia de indemnizația decontată de stat (prevăzută în OUG 30/2020) aferentă contractului cu drepturile salariale cele mai avantajoase. Aceasta este însă **o regulă care stabilește dreptul (suma) de care beneficiază angajatul într-o situație particulară** (mai multe contracte și toate suspendate). Nu este valabilă și reciproca, respectiv că nu ar beneficia de indemnizația suportată de către stat dacă nu ar avea toate contractele suspendate (o astfel de interdicție ar fi fost prevăzută în mod expres, așa cum este cea de la alineatul (9)). În măsura în care s-ar interpreta că alineatul (10) introduce o astfel de limitare (suspendarea tuturor contractelor pentru a beneficia de indemnizație), ar lipsi integral de conținut alineatul (9) care prevede expres o singură condiționare – inexistența unui contract individual de muncă cu normă întreagă activ.

Așadar, în opinia noastră, un angajat ce are mai multe contracte individuale de muncă, ce nu sunt toate suspendate, însă contractul activ nu este cu normă întreagă, poate beneficia de indemnizația prevăzută de OUG 30/2020 și mai departe angajatorul poate solicita plata acesteia de către stat.

Faptul că acesta are un contract activ cu timp parțial de lucru la un alt angajator, nu exclude posibilitatea de a îi fi decontată indemnizația de șomaj angajatorului care i-a suspendat contractul individual de muncă conform art. 52 alin. (1) lit. c) din Legea 53/2003.

Aceste modificări/completări/clarificări sunt însă interpretate în mod diferit la nivelul agențiilor pentru ocuparea forței de muncă, fiind în unele situații limitată posibilitatea accesării indemnizației (suportate de către stat).

Camerei Consultanților Fiscali i-au fost aduse la cunoștință de către membri aceste inadvertențe și dorește clarificarea aspectelor astfel încât ajutorul financiar să poată fi accesat de către angajatorii care plasează angajații în șomaj tehnic și astfel să nu se ajungă la un deznodământ contrar obiectivului legii – concedierea angajaților în lipsa capacității financiare de a le mai plăti salariile (sau indemnizația de șomaj, după caz).

Solicitare

În contextul celor descrise mai sus, vă solicităm respectuos să ne precizați următoarele:

1. Angajatorul ce a suspendat contractul individual de muncă conform art. 52 alin. (1) lit. c) din Legea 53/2003 poate solicita decontarea indemnizației conform OUG 30/2020, chiar dacă angajatul respectiv mai are activ un contract individual cu normă parțială la un alt angajator?
2. Dar în situația în care angajatul are active mai multe contracte individuale de muncă cu normă parțială (la alți angajatori) ce însumează o normă întreagă (8 ore pe zi)? Poate angajatorul ce a suspendat contractul conform art. 52 alin. (1) lit. c) din Legea 53/2003 să solicite decontarea indemnizației conform OUG 30/2020?

Baza legală

- OUG 30/2020 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru stabilirea unor măsuri în domeniul protecției sociale în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2

Art. XI

(1) Pe perioada stării de urgență instituite prin Decretul nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României, pentru perioada suspendării temporare a contractului individual de muncă, din inițiativa angajatorului, potrivit art. 52 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca urmare a efectelor produse de coronavirusul SARS-CoV-2, indemnizațiile de care beneficiază salariații se stabilesc la 75% din salariul de bază corespunzător locului de muncă ocupat și se suportă din bugetul asigurărilor pentru șomaj, dar nu mai mult de 75% din câștigul salarial mediu brut prevăzut de Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2020 nr. 6/2020.

(2) De prevederile alin. (1) beneficiază salariații angajatorilor care reduc sau întrerup temporar activitatea total sau parțial ca urmare a efectelor epidemiei coronavirusului SARS-CoV-2, pe perioada stării de urgență decretate, conform unei declarații pe propria răspundere a angajatorului.

(3) [textul din Art. XI, alin. (3) a fost abrogat la 30-mar-2020 de Art. I, punctul 2. din Ordonanța urgentă 32/2020]

- (4) *Indemnizația prevăzută la alin. (1) este supusă impozitării și plății contribuțiilor sociale obligatorii, conform prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.*
- (5) *În cazul indemnizației prevăzute la alin. (1), calculul, reținerea și plata impozitului pe venit, a contribuției de asigurări sociale de stat și a contribuției de asigurări sociale de sănătate se realizează de către angajator din indemnizațiile încasate din bugetul asigurărilor pentru șomaj.*
- (6) *Pentru calculul impozitului pe venit prevăzut la alin. (5) se aplică prevederile art. 78 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. Declararea impozitului pe venit, a contribuției de asigurări sociale de stat și a contribuției de asigurări sociale de sănătate se realizează de angajator prin depunerea declarației prevăzute la art. 147 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.*
- (7) *Termenul de plată și declarare a obligațiilor fiscale prevăzute conform alin. (5) este data de 25, inclusiv, a lunii următoare celei în care se face plata din bugetul asigurărilor de șomaj.*
- (8) *Pentru indemnizația prevăzută la alin. (1) nu se datorează contribuție asiguratorie pentru muncă conform prevederilor art. 2205 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.*
- (9) *În situația în care un angajat are încheiate mai multe contracte individuale de muncă din care cel puțin un contract cu normă întreagă este activ pe perioada instituirii stării de urgență, acesta nu beneficiază de indemnizația prevăzută la alin. (1).*
- (10) *În situația în care un angajat are încheiate mai multe contracte individuale de muncă și toate sunt suspendate ca urmare a instituirii stării de urgență, acesta beneficiază de indemnizația prevăzută la alin. (1) aferentă contractului individual de muncă cu drepturile salariale cele mai avantajoase.*
- (11) *În situația în care bugetul angajatorului destinat plății cheltuielilor de personal permite, indemnizația prevăzută la alin. (1) poate fi suplimentată de angajator cu sume reprezentând diferența de până la minimum 75% din salariul de bază corespunzător locului de muncă ocupat, în conformitate cu prevederile art. 53 alin. (1) din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.*
- (12) *Perioada prevăzută la alin. (1), pentru care salariații ale căror contracte individuale de muncă sunt suspendate și angajatorii acestor salariați nu datorează contribuția asiguratorie pentru muncă conform prevederilor art. 220⁵ din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, constituie stagiul de cotizare fără plata contribuției în sistemul de asigurări sociale de sănătate pentru concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare. Pentru stabilirea și calculul indemnizațiilor de asigurări sociale de sănătate prevăzute de Ordonanța de urgență a*

Guvernului nr. 158/2005, cu modificările și completările ulterioare, se utilizează salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare în perioada prevăzută la alin. (1).

(13) În situația în care stagiul de cotizare realizat potrivit alin. (12) este corespunzător unei fracțiuni de lună, se utilizează salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare în perioada respectivă, corespunzător fracțiunii de lună.

➤ **Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală**

ART. 13 Interpretarea legii

(1) Interpretarea reglementărilor fiscale trebuie să respecte voința legiuitorului așa cum este exprimată în lege.

(2) în cazul în care voința legiuitorului nu reiese clar din textul legii, la stabilirea voinței legiuitorului se ține seama de scopul emiterii actului normativ astfel cum acesta reiese din documentele publice ce însoțesc actul normativ în procesul de elaborare, dezbatere și aprobare.

(3) Prevederile legislației fiscale se interpretează unele prin altele, dând fiecăreia înțelesul ce rezultă din ansamblul legii.

(4) Prevederile legislației fiscale susceptibile de mai multe înțelesuri se interpretează în sensul în care corespund cel mai bine obiectului și scopului legii.

(5) Prevederile legislației fiscale se interpretează în sensul în care pot produce efecte, iar nu în acela în care nu ar putea produce niciunul.

(6) Dacă după aplicarea regulilor de interpretare prevăzute la alin. (1) - (5), prevederile legislației fiscale rămân neclare, acestea se interpretează în favoarea contribuabilului/plătitorului.

În speranța obținerii unui răspuns cu celeritate, vă mulțumim anticipat.

Cu respect,

Președinte,

Dan Manolescu